

د . عائض القرني

۳۰

نیشنل منڈی مونا فیکان

منڈی القرآن الثقافی

www.iqra.abulmontada.com

ورکیزائی

نذیر محمد عبد

www.niu.edu.sa

2008

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.forumarabia.com

(۳۰)

نیشانه‌ی مونا فیکان

(۳۰)

نیشانی مونا فیکان

نوسینی

د. عائض عبداللہ القرنی

وہرگیرائی

نہوا محمد سعید

پبلیشرز: روز و رات پبلیشرز

ماڻھو لاءِ پاڻي جي پاڙي جو
نوسينگي ته فسير

نوسينگي جي نوسينگي: ۳۰ نيشانهي مونافيقان
نوسينگي جي نوسينگي: د. عائض القرني
نوسينگي جي نوسينگي: نهوا محمد سعيد
نوسينگي جي نوسينگي: نوسينگي ته فسير جو بلاوڪر نهوهو
نوسينگي جي نوسينگي: راگه باندين/ هوليئر
نوسينگي جي نوسينگي: جمعه صديق ڪاڪه
نوسينگي جي نوسينگي: امين مخلص
نوسينگي جي نوسينگي: په ڪم ۱۴۲۹ھ - ۲۰۰۸ز
نوسينگي جي نوسينگي: ۲۰۰۰ ڏانه

نه به په ڪم ۱۴۲۹ھ کان زمري سپارڊني ۱۷۱۶ھ جي سالي ۲۰۰۸ پيڊراوه

تفسيرو

بلاوڪر نهوهو و راگه باندين
هوليئر - شه قاسمي ڊيڊڪا - ٽيئر ٽوٽيئي شهرين پالاص
ت: ۲۲۲۱۶۹۵ - ۲۲۲۰۹۰۸ - ۲۵۱۸۱۳۸
موبايل ۲۲ ۴۶۰۰۵۱ - ۰۷۵۰ ۱۳۸ ۷۲ ۹۱ - ۰۷۷۰
talseeroffice@yahoo.com
talseeroffice@maktoob.com
altalseer@hotmail.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه‌کی

سوپاس وستایش بوّخوای په‌روه‌ردگار، هزاران درودو
 سلاو برژی به‌سهر پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی و شوینکه‌وتوانی تا
 رۆژی دوا‌یی.

له‌پاستیدا د‌ردو نه‌خۆشی مونا‌فیقی، له‌هه‌موو د‌ردو
 نه‌خۆشییه‌کی تر له‌سهر دل و د‌ه‌رون کاریگه‌رت‌ره، که
 چاره‌نوسی رۆژی دوا‌یی مرۆقه‌دیاری ده‌کات، نه‌م‌پ‌روش
 له‌به‌ر پابه‌ند نه‌بوونی خه‌لک به‌به‌نده‌کانی ئیمان و نه‌بوونی
 ته‌قوا، سیفه‌تیکی زۆربلاو ته‌شه‌نه‌کراوه له‌کۆمه‌لگادا،
 که له‌م نامیلکه‌یه‌دا (سی) نیشانه‌ی مونا‌فیقان له‌ژیر
 تیشکی قورئان و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ با‌س‌کراوه،

که ده‌بی مسولمانان به یارمه‌تی خوا خۆیان لی دووره
په‌ریزبگرنو نه‌هیتلن ئەم نیشانانە له‌خۆیان بیته‌دی و
تەشەنه‌بکات.

هه‌روه‌ها ده‌بی ئەم نیشانانە له‌خۆشم به‌رجه‌سته‌نه‌بی
له‌خوای بالادەست داواکارم ئەم کاری وەرگێترانەم بۆ
بکاتە مایه‌ی سردمه‌ندیی بۆرۆژی دوایس و سه‌ربه‌رزی
هه‌ردوو ژین.

وەرگێتر

۱۹۹۳/۱۰/۶

به شه‌گانی دوو پوویی (النفاق)

نیفاق لای نه‌هلی سوننهت و جه‌ماعهت ده‌کریت به‌دوو

به‌شه‌وه:

به‌شی یه‌که‌م: نیفاقی بیرو باوهر، شه‌م جورده نیفاقه
 مروژ له‌کۆمه‌لی مسلمانان دینیتته ده‌روه و خاوه‌نه‌که‌دی
 له‌ژیره‌وه‌ی ساگری دۆزه‌خ دا ده‌بیست، وه‌ک خسوا‌ی گه‌وره
 ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي السِّدْرِ الْأَسْفَلِ مِثْنُ
 النَّارِ﴾ [النساء: ۱۴۵]، واته: (به‌پاستی دوورده‌کان له‌چینی
 هه‌ره خوارده‌ی ناودۆزه‌خدان). مورنایق شه‌و که‌سه‌یه، گه
 به‌شاراوه‌یی په‌یامی پیغه‌مبهر (ﷺ) که‌ دینی خوا‌یه به‌درو
 ده‌خاته‌وه، یان گتیبه‌کانی خسوا و فریشته‌گان، یان
 هه‌ربنچینه‌یه‌ک له‌ بنچینه‌کانی نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه
 به‌درو ده‌خاته‌وه، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ
 آمَنَّا بِاللَّهِ وَيَالْيَوْمَ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ (۸) یخادعون الله
 وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ (۹) فی
 قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا

كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ [البقرة: ۸ - ۱۰]، واته: (له‌ناو خه‌لكیدا که‌سانیک هه‌ن که ده‌لین: نیمان و باوه‌رمان به‌خوا و رۆژی قیامت هه‌یه، (له‌راستیدا نه‌وانه درۆده‌که‌ن) هه‌ر گیز نیمان و باوه‌ریان نیه، نه‌وانه (به‌خه‌یالی خویان و ده‌زانن) خواو نه‌و که‌سانه ده‌خه‌له‌تینن، که باوه‌ررداری راسته‌قینه‌ن!! به‌لام هه‌ست ناکه‌ن و فام ناکه‌نه‌وه بیر ناکه‌نه‌وه نه‌وانه له دل و ده‌روونیاندا ده‌ردو نه‌خۆشی (حه‌سوودی و کینه‌و رق و له‌مسولمانان) هه‌یه، خوایش (به‌سه‌رخستنی حه‌ق و نیمانداران) نه‌وه‌نده‌ی تر ده‌ردیان کاریگه‌ر ده‌کاتو سزایه‌کی سه‌ختیش (له‌دو‌نیا و قیامتدا) چاوه‌رئییانه به‌هۆی درۆکردن و (دزاینه‌تی یان بو‌نیسلام).

به‌شی دووهم: نیفاقی کرده‌وه: وه‌ک: پیغه‌مبهر ﷺ له‌سه‌حیحه‌یندا ده‌فه‌رموی: ((آیه‌المنافق ثلاث: إذا حدث کذب، وإذا وعد أخلف، وإذا أؤتمن خان)).
واته: (سیفه‌تی مونا فیق سئیه: گه‌ر قسه‌بکا، درۆ بکات، گه‌ر به‌لینیدا، به‌لینه‌که‌ی نه‌باته‌سه‌ر، نه‌ر

شتی‌کی لادانرا یان پی سپی‌ردرا خیانه‌تی تیدا بکات).
 جا نیستا (سی) سیفته له سیفته‌ته‌کانی مونا‌فیقان
 ده‌خه‌ینه روو:

نیشانه‌ی یه‌گه‌م: درۆ‌کردن:

نیین ته‌مییه ده‌لی: درۆ‌کردن پروکنی‌که له پروکنه‌کانی
 کوفر. هه‌روا ده‌لی: خوای گه‌وره که له قورنان باسی نیفاق
 ده‌کات، یه‌کسه‌ر له‌گه‌ل نه‌و وشه‌یه باسی درۆ ده‌کات،
 به‌هه‌مان شیوه‌ گه‌ر باسی درۆ‌بکات له‌گه‌ل نه‌م وشه‌یه
 باسی نیفاق ده‌کات، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ
 الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾، واته‌: (خو‌ا شاهیده که نه‌و ناپاک و
 دووروانه باو‌دی‌بان په‌ تو‌نیه)، جا گه‌ر درۆ به‌شیوه‌ی
 سو‌عه‌ت پاراستی بکریت، یا بو‌فیل یا بو‌نه‌نجامدانی
 کارێک، نه‌وا لقی‌کی (نفاق) دوو پرووی یه‌.

نیشانه‌ی دوووم: ناپاکی کردن له په یمان دا:

به‌لگه‌ش له‌سهر نه‌مه فهرمووده‌ی پیغه‌مبهره، که ده‌فرموی: ((...وإذا عاهد غدر)) رواه البخاری. جا ههر که‌سیک په‌یمان بداته مسولمانیک، یا کافریک یا کاریک پی بسپردری، پاشان خیانه‌تی تیدا بکات، نه‌وا شایه‌تی نیفاق له‌سهر خو‌ی ده‌دات.

هه‌روه‌ها که‌سیک په‌یمان به‌ژنه‌که‌ی، یان کوره‌که‌ی، یان هاوړپیه‌که‌ی بدات پاشان به‌بی هه‌بوونی عوزری شهرعی به‌جی نه‌گه‌ینی و خیانه‌تی تیدا بکات، نه‌وا کرده‌وه‌یه‌که‌ی ده‌بیته روکنیک له روکنه‌کانی نیفاق.

نیشانه‌ی سی‌یه‌م: به‌جی نه‌گه‌یانندی

به‌لین (وه‌عد):

هه‌رکه‌سیک به‌لین به‌برای مسلمان‌ی بدا و پاشان له‌کاتی خویدا به‌جی نه‌گه‌ینی. یان که‌سیک به‌لینی پی

دای له کاتی دیاری کراو وهک له کاتژمیږ ئه ودهنده، یان
 ږوژتیک یان فلانه شوین، پاشان به بی عوزر به لینه که ی
 به جی نه هینا، نهوا بزانه نه وکسه له قیگی مونافیقی
 تیدایه.

نیشانه‌ی چوارهم: ته مبه‌لی کردن له عیبادهت:

وهک خوی گه وره ده فهرموی: ﴿إِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ
 قَامُوا كُسَالَى﴾ [النساء: ۱۴۲] واته: (مونافیقان گهر بۆ
 نویژکردن ههستن، به سستی و ته مبه‌لیه وه هه‌لدهستن).

جا گهر که سیکت بینی بۆ نویژکردن، یا بۆ ریزی
 پیشه وه، یان له زیکر کردن، یان له بانه گه وازی بۆ ئیسلام
 یان له کۆری خێرو چاکه دا ته مبه‌لی و سستی ده نواند،
 بزانه نه وکسه وه سه وه سه ی له نه فسی دایه، شهیتان ده یه وی
 هیلانه‌ی تیدا دروست بکات، باناگاداری خۆی بی، نه
 که سه ی دوو رکعات نویژ ده کات، مانای وانیه له
 مونافیقی به دووره، چونکه مونافیقه کانی سه رده می

پیغمبر له گه‌ل پیغمبر ﷺ نوئیژیان ده کرد، به لام نوئزه که بیان به ته مبه‌لیه وه شه نجام ددها.

نیشانه‌ی پینجه‌م: ریایی کردن له عیباده‌تدا:

خوای گه‌وره ده‌فرموی: ﴿يُرَاؤُنَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ [النساء: ۱۴۲] واته: (ته‌وانه ریایی و روپامایی بو خه‌لکی ده‌کهن، زور کهم یادی خواده‌کهن).
 بابزاین ریایی کردن چونه؟ ریایی کردن ته‌وه‌یه، که له پیش چاوی خه‌لک خوی ده‌رده‌خا، گوايه به‌ته‌قوايه، که به‌ته‌نهاش نوئزه ده‌کات به‌خیرایی شه نجامی ددها، که له کۆرو مه‌جلیسێک داده‌نیشی، شه‌ده‌ب و عیباده‌ت و زوه‌دی تیدا به‌دی ده‌کری، به‌لام که لیئانه‌وه داده‌بری به‌پیچه‌وانه‌وه ره‌فتار ده‌کا. هه‌رکارێک یان قسه‌یه‌ک ده‌کات له‌پیناو خه‌لکی ده‌کات و ریایی ده‌کات، شه‌مه‌ش له نیشانه‌ی مونا فیکی به.

هه‌روا ریایی به شیرک دادهنری، وه‌ک پیغه‌مبهر (ﷺ) ده‌فرموی: ((الریاء شرک)) رواه أحمد بسند جید و ابن ماجه.

نیشانه‌ی شه‌شهم: به‌په‌له‌ نو‌یژکردن:

وه‌ک پیغه‌مبهر (ﷺ) ده‌فرموی: ((تلك صلاة المنافق... یقرأ أربع ركعات)) أخرجه مسلم. نو‌یژکردن به‌خیرایی، که هیچ‌مل‌که‌چی و ترسی‌خوای‌تیانه‌بی، هه‌روه‌ها‌که‌م‌مانه‌وه‌له‌نو‌یژدا، که‌م‌زیکرو‌یاد‌کردن له‌نو‌یژو‌نه‌بونی‌هه‌بیته‌ت و بی‌می‌خوای‌گه‌وره‌له‌دل‌دا نیشانه‌ی مونا‌فیان.

نیشانه‌ی جه‌وته‌م: که‌م‌یاد‌کردنی‌خو:

مونا‌فیان‌یادی‌خو‌ده‌که‌ن، به‌لام‌به‌که‌می‌وه‌ک‌خوای‌گه‌وره‌ده‌فرموی: ﴿وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ [النساء:

۱۴۲]، واته: (زۆربه که می یادی خوا ده کهن) جا خوای
 گه وره نه یفه رموووه یادی خوا ناکه ن، به لکو فه رموویه تی
 یادی خوابه که می ده کهن.

له (نینه صلاح) یان پرسى که به محدثى شافعى
 داده نرى، سنورى یادی خوا چیه؟ شه ویش گوتى:
 هه رکه سیک شه و زیکرانه بخوینى که له پیغه مبه ره وه
 وه رگیراون، شه و زیکرى خوای زۆر کردووه. هه روه ها
 هه رکه سیک زیکره کانی پاش نوئیژی به یانى و ئیواران و
 زیکره کانی خواردن و خواردنه وه و ههستان له خه وو بینینى
 بروسکه و باران و چوونه ناوو هاتنه ده ره وه ی مزگه وت
 بخوینى، شه و یادی خوای زۆر کردووه. باشترین کتیبى
 زیکر کردن (الأذکار) ی نووى و (الوابل الصیب) ی ابن
 القيم و (الکلم الطیب) ی نینه و ته مییه.

نیشانه‌ی هه‌شتم:

توانج گرتن له برواداری پاسته‌قینه، نه‌ودنده‌ی باسی مسولمانان ده‌کات، هینه‌ده باسی جووله‌که‌و مه‌سیحی ناکات. هه‌روه‌ها گالته ده‌کات به برواداران و به مه‌به‌ستی توانج گرتن لاسایان ده‌کاته‌وه.

نیشانه‌ی نۆبهم: گالته کردن به قورئان و سوننه‌تی پیغه‌مبهر (ﷺ):

مونا‌فیان هه‌رده‌م گالته به قورئان و سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبهر ده‌که‌ن. خوی گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ أِبَاللّٰهِ وَايَاتِهِ وِرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِؤْنَ﴾ (٦٥) لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ ﴿[التوبه: ٦٥ - ٦٦]، واته: (ئه‌ی پیغه‌مبهر! به‌و مونا‌فیکانه بلی: نه‌وه به‌خواو ئایه‌ته‌کانی خواو پیغه‌مبهره‌که‌ی گالته ده‌که‌ن؟! (بی‌سوده) پاکانه مه‌که‌ن، چونکه ئیوه بی‌باوه‌رپوون دوی نه‌وه‌ی له رواله‌ت

باوه‌رتان هی‌نابوو)عوزر ده‌هینتسه‌وه، ئیسوه پاش شه‌وه‌ی
 باوه‌رتان هی‌تا به‌م گالته‌کردنه کافر بوون. جا خوی گه‌وره
 نه‌م نایه‌ته‌ی له‌سه‌ر کۆمه‌لیک مونا‌فیکان نارده خواره‌وه،
 که له‌گه‌ل پی‌تغه‌مبه‌ر نویژیان ده‌کردو رۆژیان ده‌گرت و
 جیهادیان ده‌کرد، به‌لام له‌کۆری (سه‌مه‌ر)دا داده‌نیشتن و
 یه‌کیکیان قسه‌ی به‌هاوه‌ته به‌رپژه‌کان ده‌گوت، ده‌یگوت
 هیچ که‌سی‌کمان وه‌ک شه‌و سه‌حاییانه نه‌دیوه، که چاویان
 له‌زگ پرکردن و ترسنۆکی بی، جا خوی گه‌وره شه‌و
 مونا‌فیکانه‌ی به‌کافر داناو ریسوای کردن.
 گالته‌کردن به‌جل‌وبه‌رگ و سیواک و پیش‌و هه‌یئات و
 حه‌دیس، مرۆقی پی‌کافر ده‌بی.

نیشانه‌ی ده‌یه‌م: سویند خواردن به‌درۆ:

خوی گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿اتَّخَذُوا اٰیْمَانَهُمْ جُنَّةً﴾ واتسه:
 (مونا‌فیکان سویند ده‌که‌نه پارێزگارو پاکانه بو
 درۆیه‌کانیان).

گەر داوای شتیک له مونا‌فیق بکری، یه کسه‌ر سویند ده‌خوا، ناسانترین شت لای نهو سوینده، که به‌درۆ بیخوا. نه‌بینی غه‌بیه‌تی یه‌کیک ده‌کا، غه‌بیه‌ت کراوه‌کەش ده‌بیستیتته‌وه‌و پیی ده‌لیتته‌وه، که ناوات گوتوه، نه‌ویش ده‌لی: به‌خوا نه‌م قسه‌یه‌م پیی نه‌ گوتوی. یان به‌که‌سیک ده‌لی به‌خوا تو خوشه‌ویسترین که‌سی له‌لای من، که‌چی له‌راستیدا درۆ ده‌کاو سوینده‌که‌ی ده‌کاته پا‌کانه بو‌خوی. هه‌روا نیشانه‌ی مونا‌فیان نه‌وه‌یه، که له هه‌موو خه‌لک زیاتر سویند به‌ درۆ ده‌خوات.

نیشانه‌ی یازده‌هه‌م: مال به‌خشین به‌ زور:

مونا‌فیق مال ده‌به‌خشی، به‌لام به‌دل پیی خوش نیه، یان خیر ده‌کات، یان مزگه‌وت دروست ده‌کات، بو‌ ناوبانگیه‌و له‌ دلپه‌وه پیی ناخوشه، به‌لام مسولمان که مال ده‌به‌خشی، سینگی فروان ده‌بی و سوپاسی خوا ده‌کا.

نیشانه‌ی دوازدهم: به‌که‌م دانانی مسولمانان:

له نیشانه‌ی مونا‌فیان نه‌ودیه، که مسولمانان به که‌م و سوک ده‌رده‌خات، هه‌رده‌م ره‌شبینن و ده‌لین کافره‌کان له مسولمانان به‌هیزترن. به‌گالتسه‌وه ده‌لین: ئایا مسولمانان ده‌توانن شه‌ر له‌گه‌ل نه‌میریکا بکه‌ن که خاوه‌نی چه‌کی نه‌تۆمی و چه‌کی نه‌تۆمییه؟ ده‌لئی ناتوانن جه‌نگیان له‌گه‌ل بکه‌ن.

ده‌لین ئی‌مه‌ی مسولمان هه‌ر له هیلایکی و ناخۆشی داین. به‌لام نازانن خوی گه‌وره به‌نده‌کان سه‌رده‌خات، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ﴾ [آل عمران: ۱۶۰]، واته: (گه‌ر خوا سه‌رکه‌وتنتان پی‌ به‌خشیت، شه‌وا هیچ که‌س ناتوانی سه‌رکه‌ویت به‌سه‌رتان)، هه‌روه‌ها نازانن که عیززه‌ت ته‌نها له‌لای خوییه. هه‌روا له نیشانه‌ی مونا‌فیان نه‌ودیه، که گوئی له‌وه ده‌بی گه‌نجان روو له جیهاد ده‌که‌ن، ده‌لئی: پی‌م وانیه بچن بو جیهاد‌کردن، یان گه‌ر به‌کینک ببینی بروات بو (محاضرة)

دهلّی: باو درِ ناکمِ ئم محاضره‌یه سودی هه‌بی، ئمه‌ه هیچی تیدا نیه، تهنه‌ه ئه‌وه نه‌بی: (اتقوا الله، اتقوا الله)، یان به‌ه هاوِرِ یکانی دهلّی: لهم دهرسانه ناماده مهب، له‌بدر ئه‌وه‌ی ههر دووباره‌یه، پیویسته له‌سهرت له‌ ماله‌وه بمینتیه‌وه کاتی خۆت به‌فیرۆ مده‌ه له‌پیناو چه‌ند شتیک، که له‌ کتیباندا هه‌یه. ئه‌وانه هه‌مووی به‌سهر شوڤکردن و سووک کردنی مسولمانان داده‌نری.

نیشانه‌ی سیزدهم: رووداو گه‌وره‌کردن:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿لَئِن لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ﴾ [الأحزاب: ۶۰] ، واته: (ئه‌گه‌ر دوو پروه‌کان و دل‌ نه‌خۆشه‌کان و پرویاگه‌نده چه‌یه‌کان له‌ مه‌دینه‌دا کۆلنه‌ده‌ن، مۆلّه‌ت و هانی تۆده‌ده‌ین که تۆله‌یان لی بستین، له‌وه‌دوا زۆربه‌یان ده‌ربه‌ده‌ر بکه‌یت) و که‌میکیان نه‌بی له‌ شه‌ردا نه‌مینه‌وه، یه‌کی له‌ نیشانه‌ی مونا فیق

ئەو ھەبە شتی بچووک گەورە دەکات، کە گوئی لە کوشتنی
 موحاھیدیك بئی دەلی: گویم لی بوو کە (: ۱۰) موحاھید
 کوژراوە، وەیان گەر گوئی لە ھەلەئە زانایەك بوو
 لە مەسئەلە ھەبە کی لایە لای دەلی: خودا ئیمە و ئەویش
 ھەبەت بەدات، ھەلەئە زۆرە. یان گەر داعیەك قسەئە
 کرد بئی ئەو ھەبە ئەم داعیە بە مەبەست، یان تەوانج
 قسەبەکات، ئەو ئەو کەسە دی لە ناو مەجلس دا باسی
 دەکا و دەلی: گویتان لی نەبوو فلانە کەس چی گووت، کە
 چی ئەو داعیە زۆر چاکە و فەزلی ھەبە، بەلام باسی
 ناکات.

نیشانه‌ی چوار دەم : پەخنە گرتن لە قەدەری خوا :

خوای گەورە دەفەرموی: ﴿الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا
 لَوْ أَعْطَاؤُنَا مَا قُتِلُوا﴾ [آل عمران: ۱۶۸]، واتە: (ئەوانەئە
 بۆی دانیشتن و نەچوون بۆ جەنگ بە براکانی خۆیان ووت:
 ئەگەر ئەوانە، واتە (شەھیدان) بە قسەئە ئیمەیان بکردایە

نه ده کوزران نه‌ی پیغه مبه‌ر (ﷺ) پییان بلی: ده‌ی که‌واته
 مردن له‌خۆتان دوور بجه‌نه‌وه ته‌گه‌ر راست ده‌که‌ن).
 له‌وکاته‌ی مسو‌لمان‌ه‌کان ده‌چوون بو‌ جه‌نگی ئو‌خو‌د،
 موناڤیقه‌کان پییان گو‌تن ده‌ر مه‌چن و جه‌نگ مه‌که‌ن،
 له‌گه‌ل ئی‌مه‌ دانیشن، به‌لام مسو‌لمان‌ه‌کان چون و شه‌هید
 بوون. جا موناڤیقه‌کان له‌ مه‌جلیس دا ده‌یان گو‌ت ئی‌مه
 ئامو‌ژگاریمان کردن و پی‌مان گو‌تن، به‌لام به‌قسه‌ی ئی‌مه‌یان
 نه‌کرد، نه‌گینا نه‌ده‌کوزران، له‌به‌ر نه‌وه‌ی موناڤیق هه‌رده‌م
 ره‌خنده‌ده‌گری و به‌قه‌ده‌ری خوا رازی نیه، نه‌گه‌ر ناخۆشی
 و به‌لایه‌کی تووش بوو، ده‌لی: نه‌مه‌ چۆن ده‌بی، گه‌ر من
 ئاوام بکردایه، ئاوا ده‌بوو، لۆمه‌ی خه‌لك ده‌کا. به‌لام
 ئیماندار ده‌لی: بپروام به‌خوا هیناوه‌و ملکه‌چی
 فه‌رمانه‌کانیم. بپروادار ده‌زانئ هه‌رشتیک به‌سه‌ری دی
 به‌قه‌زاو قه‌ده‌ری خوایه. له‌کتی‌بی ئی‌مام موسلم دا هاتووه
 له‌ سو‌هه‌بیه‌وه، که‌وا پیغه مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی :
 ((عجبا لأمر المؤمن إن أمره كله خير، إن أصابته سراء

فشکر کان خیرا له وإن أصابته ضراء صبرو کان خیرا له
 وليس ذلك إلا للمؤمن)). واته: (کاری مسولمانان مایه‌ی
 سهرسورمانه، هه‌موو کاروباری خیره گهر تووشی خووشی
 بوو، سوپاسی خوا ده‌کات، که‌ئوه‌ش بو‌ئوه خیره، گهر
 تووشی به‌لاو ناخووشی بوو، نارام ده‌گری، ئه‌وه‌ش بو‌ئوه
 خیره، ئه‌وه‌ش تهنها بو‌ پرواداره

نیشانه‌ی یازدهم: به‌خرایه باس کردن و زمان لی‌دان له پیاوی باش و چاک.

ئهم جوړه سیفته وهك غه‌یبه‌ت وایه، خوای گه‌وره
 ده‌فهرموی: ﴿سَلِّقُوْكُمْ بِالْسِّنَةِ حِدَادٍ اَشِحَّةً عَلٰى
 الْخَيْرِ﴾ [الأحزاب: ۱۹] واته: (گهر شه‌رو ترسیان له‌سهر
 لادرا ئه‌وه نازارتان ده‌دهن به‌قسه‌و زمانیکی بره‌ری تیژی
 وهك ناسن).

جا مونا فیک گهر پشتی له‌پرواداری سالتح کرد، ئه‌وا
 به‌زمانیکی تیژی وهك شمشیر باسی ده‌کات. گهر بلی

ره‌ئیت چۆنه به‌رام‌بهر به‌ فلانه‌ که‌س، ده‌لی: خوا له‌ ئیمه‌و
 ئه‌ویش خۆش بی، جا ئهم دوعایه‌ ده‌کات، که‌ مه‌به‌ستی
 شتیکی تره‌، ئه‌یش خوا ده‌زانی.

نیشانه‌ی شازده‌م: دواکه‌وتن له‌ نوێژی جه‌ماعه‌ت:

له‌ئین و مسعوده‌وه‌ که‌وا پیغه‌مبهر (ﷺ)
 فه‌رموویه‌تی: ((وما یختلف عنها إلا المنافق معلوم
 النفاق)) أخرجه مسلم، واته: (که‌سیک له‌ نوێژی جه‌ماعه‌ت
 دواناکه‌وی، مه‌گهر مونا‌فیکیکی دیارو ئاشکرا بی). جا
 گهر یه‌کیکی له‌ش ساغ و به‌هیزو ده‌ست به‌تال عوزری
 شه‌رعی نه‌بی، گوئی له‌بانگ بوو و نه‌چوو بو‌ مزگه‌وت،
 نه‌واشایه‌تی له‌سه‌ر بده‌ که‌ مونا‌فیکه‌.

نیشانه‌ی حه‌فده‌م: بلاو کردنه‌وی خراپه‌کاری به‌ناوی نه‌وی که چاکه ده‌کات:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ (۱۱) ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ﴾ [البقرة: ۱۱، ۱۲]، واته: (ئه‌وانه کاتیک پییان ده‌وتری تۆوی گونا‌هو تاوان و گونا‌هکاری خراپه‌کاری مه‌چینن له‌زه‌ویدا ده‌لین: به‌راستی نیمه چاکسازی ده‌که‌ین!! ناگادارین به‌راستی هه‌ر ئه‌ون تۆوی خراپه‌کاری ده‌چینن، به‌لام به‌هۆی لوت به‌رزی و ده‌رده‌دارییانه‌وه هه‌ستی پی‌ناکه‌ن و خۆیانی لی گیل ده‌که‌ن).

له‌ رووکاری ئه‌م نیشانه‌ ئه‌وه‌یه، ده‌بینی به‌کێک هه‌ولێ ئه‌وه‌ده‌دا نیتوانی خه‌لکی تیک ده‌داو دووزمانی ده‌کات، یان شایه‌تیکه‌ی به‌درۆ ده‌دات به‌ خراپه‌کاری، جا گه‌ر پی‌ی بلی فلان که‌س! بۆ له‌خوا ناترسی ئه‌م کاره‌ ده‌که‌ی؟

نه‌ویش ده‌لی: به‌خوا ده‌مه‌وی چاکه‌کاری و ئیصلاح بکه‌م،
که‌چی له‌دلیندا مه‌به‌ستی قه‌سناد بیلاو کردنه‌وه‌یه.

نیشانه‌ی هه‌ژده‌م: ناوه‌وه و ده‌ره‌وه‌ی (ظاهرو باطنی)
وهك يهك نه‌بی:

خوای گه‌وره ده‌قه‌رموی: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا
نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ
إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ [المنافقون: ۱۰]، واته: ((نه‌ی
پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کاتیک ناپاک و دو‌پرووه‌کان دین بۆلات و
بیت ده‌لین: ئیمه شایه‌تی ده‌ده‌ین که‌تۆ پیغه‌مبه‌ری
خوای!! له‌حالتیک که‌خوا چاک ده‌زانێ که‌تۆ پیغه‌مبه‌ر و
فرستادی نه‌ویت، له‌همان‌کاتدا، خواشایه‌دی ده‌دا که‌نه‌و
ناپاک و دو‌پروونه‌ درۆزنن.

مونا فیقان نه‌وانه‌ به‌یون که‌ به‌پرۆالته‌ یاوه‌ریان به‌
پیغه‌مبه‌ر هه‌بوو، دانیان به‌راستی دا ده‌هینا، به‌لام
له‌ناوه‌وه (باطن) راستیان نه‌ده‌کرد، جا خوای بالا ده‌ست،

به درۆی خستنه وه، شایه تیه راستیه کانی رواله ته کانیا
که یان خستینه ناو دۆزه خ.

له بهر ئه وه هه رکه سیك به م جوړه خو ی ده رخات واته:
ظاهر و باطنی وهك یهك نه بی، ئه وا ئه م نیشانه ی له سه ر
دیته دی.

نیشانه ی نوژده م: ترسان له شت روودان:

خوای گه وره ده فه رموی: ﴿يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ
عَلَيْهِمْ﴾ [المنافقون: ۴]، واته: (ئه وه نه ده له ترس و بیمدا
ده ژین هه ر هاوارو بانگیك بکریت، هه ر باسیك بیته
پیشه وه واده زانن دژی وانه).

ئه و جوړه که سانه هه رده م ده ترسن شتیك روو بدات، جا
ئه گه ر نرخی شت و مهك به رزبو وه، له کوړو مه جلیساندا
ده گری و ده لاین: ئه ری گویتان لی نه بوو نرخی برنج و
شه کرو... هتد، چۆن به رزبو ته وه، ئه و که سانه ته نها
خه می زگیانه و گوئ ناده ن به بانگه وازیی و سه رکه و تنی

نیسلام و فرمان به چاکه و قه دهغه کردنی خراپه کاری، له هر شوینیک شتی رووبدات دوترسن، گهر مهیدانی جهنگ به هزار کیلومه تر لییان دووربیت له ترسان دله رزن، به لام مسولمان نه فس و گیانی خوئی به خوا فروشتوو له مهیدانی جهنگ پیده که نی.

نیشانه‌ی بیستم: عوزر هینانه وه به درو:

له و کاته‌ی پیغه مبه ر ﷺ ویستی جهنگ له گهل به نی الأصفردا بکات له جهنگی ته بوک، به (جدی کوری قه‌یس) ی گووت که له گه‌وره پیاوانی (بنی سه‌لمه) بوو، وه ره له گهل نیمه ده‌رچه بو جهاد کردن. به لام نهو به پیغه مبه‌ری ﷺ گووت: من له خوّم دوترسم له فیتنه‌ی نافرته تانی (به نی نه‌صفه‌ر). جا نه‌م جوّره عوزر هینانه وه نیشانه‌ی مونا فیقی به.

نیشانه‌ی بیست و یه‌که‌م: فه‌رمان‌کردن به خراپه‌و قه‌ده‌غه‌کردنی چاکه :

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ
بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ
وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ﴾ [التوبه: ۶۷] ، واته: (دووروه‌کان
له‌پیاوان و ئافره‌تان سه‌ربه‌یه‌کترن وه‌ک یه‌کن له‌م
ره‌فتاران‌ده‌دا: فرمان به‌گوناهو خراپه‌و تاوان ده‌ده‌ن
قه‌ده‌غه‌ی چاکه ده‌که‌ن و ده‌ستیان ده‌نوقینن(مال و سامان
به‌شی که‌س ناده‌ن)).

جا نه‌و جوړه‌که‌سانه ده‌یان‌ه‌وی خراپه‌کاری و زیناو
به‌ره‌لایی و واز هی‌نان له‌حیجاب بلاو بی‌ته‌وه و گۆرانی
ناش‌ه‌ری و گۆقاری ئافره‌تی رووت و تریاک و هی‌رۆین بلاو
بی‌ته‌وه، که نه‌مانه هه‌مووی (منکر)ه‌و، ده‌یان‌ه‌وی خیرو
زانباری و بانگه‌وازی که‌م بی‌ته‌وه. جا ده‌بینی خه‌لکی وا
هه‌یه پتی ده‌لیتی: خوا واده‌فه‌رمووی و پتغه‌مبه‌ر ئاواي

دهوی، سه‌ویس ده‌ئی: برام لی‌مان گه‌ری ئی‌مه ده‌زانین دین
چیه و دین شاره‌زاین.

نیشانه‌ی بیست و دووم: ده‌ست گرتنه‌وه به مه‌به‌ستی ره‌زیلن

مونا‌فیکان له‌هه‌موو که‌سی ره‌زیل و به‌خیل ترن بو
خیر‌کردن. ئی وایان هه‌یه ده‌بینی بو ده‌عه‌ه‌تیکی نا‌خواردن
شه‌ست نا‌ژه‌ل سه‌رده‌بری بو نا‌وبانگ ده‌رکردن، به‌لام گه‌ر
دا‌وای به‌خشینی مالی لی بکه‌ی بو خیر‌کردن و بو
جیه‌اد‌کردن، یان بو پرۆژه‌یه‌کی خیر نه‌وا (۱۰) دیناریکت
بو ده‌ر دینی. خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿وَيَقْبِضُونَ
أَيْدِيَهُمْ﴾ [التوبه: ۶۷]، واته: (ده‌ستیان ده‌نوقینن له‌مال و
سامان به‌شی که‌س ناده‌ن).

نیشانه‌ی بیست و سییه‌م : خوا له‌بیر چوون :

سیفه‌تی مونا‌فیان نه‌وه‌یه، باسی هه‌موو شتیک ده‌کهن، ته‌نها باسی خوا ناکهن، باسی خیزان و مناله‌کانیان ده‌کهن و باسی گۆرانی و ئاوات و هه‌موو شتیک له‌ژیانی دنیا ده‌کهن، ته‌نها خوا نه‌بی. جا خوا له‌بیر چوون گه‌وره‌ترین به‌لایه مونا‌فیان توشی بوون، خوای گه‌وره ده‌فهرمووی: ﴿نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ﴾ [التوبه: ۶۷] واته: (نه‌وانه خویان فهرامۆش‌کردوه، خواش نه‌وانی پشت گۆی خستوه).

خۆشه‌ویستانی خوا هه‌رده‌م خویان له‌بیره‌و یادی خوا زۆر ده‌کهن، به‌لام مونا‌فیق یادی خوا که‌م ده‌کاو خوای له‌بیر ده‌چی خوای گه‌وره‌ش نه‌و که‌سه پشت گۆی ده‌خا.

نیشانه‌ی بیست و چوارم: به‌درو‌خستنه‌وه‌ی به‌لیننی خوا و پیغه‌مبهر (ﷺ):

خوای گه‌وره له‌سه‌ر زمانی مونا‌فیکانه‌وه ده‌فه‌رمووی
﴿مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾ [الأحزاب: ۱۲]
واته: (به‌لیننی خوا و پیغه‌مبهره‌که‌ی تنه‌ها بو هاندان
بوو) کوا هیچ هاته‌دی؟!)) هوی هاتنه خواره‌وه‌ی نه‌م
نایه‌ته نه‌وه‌بوو، که پیغه‌مبهر (ﷺ) له‌جه‌نگی نه‌حزاب
له‌کاتی هه‌لکه‌ندنی چال ناماده بوو، له‌و کاته دا یه‌کێک
له‌و چالانه به‌ردیکی که‌وته به‌ر که نه‌ده‌هاته ده‌ره‌وه،
پیغه‌مبهر به‌ قازمه‌یه‌ک چوه‌ ناو چاله‌که‌و به‌ قازمه‌که
له‌به‌رده‌که‌ی ده‌دا، تروسکه‌ی لیّ په‌یدا ده‌بوو، دووباره لیّ
ده‌دا تروسکه‌ی لیّ په‌یدا ده‌بوو، فه‌رمووی دوو‌گه‌نجینه
سوورو سپی یه‌که ده‌بیتته مولکی نومته‌ی من.
مونا‌فیکه‌کان له‌ده‌وری چاله‌که‌ بوون و ده‌یان گوت:
ته‌ماشاکه‌ن به‌لیننی گه‌نجینه‌ی کیسراو قه‌یسه‌رمان پیّ ده‌دا

له حالته‌تیکی واداء، که هیچمان له ترسا ناویری میسز
بکات. نمووش یه کیکه له سیفته‌کاتی مونا فیقان.

نیشانه‌ی بیست و پینجهم: گونگی دان به ظاهر و قهراموش کردنی باطن:

مونا فیقان دهینی جلی و بدرگیان له وراثتدا جوانه،
به لّام ناوه‌یان خراب و (فاسید)ه. نیمه نالّیری خۆت پشت
گویّ بجه له جوانی و له جلی و بدرگه، به لّکو ده‌بی مسولمان
خۆی بۆن خوش بکا و جوان ترین جلی و بدرگه له بدربکا،
له گه‌ل نمووش ده‌بی ناوه‌وی خۆی جوان بکا به‌زیکرو
چاودیری کردن و دلّسۆزی و راست گۆیی له گه‌لّ خواده،
تاجوانی وراثت و پاکی ناوه‌وه یه‌ک بگریته‌وه.

نیشانه‌ی بیست و شه‌شم: شاره‌زا نه‌بوون له‌دین:

ئه‌وه‌ی که مونا‌فیان‌ی پێ‌ جیاده‌کرێته‌وه، بزیتی یه‌ له‌ شاره‌زا نه‌بوونیان له‌ دین و له‌ هیچ شتێک، ده‌زانێ ئۆتۆمبیل چۆن کارده‌کا، یان ده‌زانێ ده‌وله‌ته‌کانی جیهان پایته‌خته‌کانیان ناویان چینه، به‌لام گهر له‌باره‌ی دینه‌وه پرسیا‌ری لێ بکه‌ی هیچی لێ نازانی.

هه‌روه‌کو خوای گه‌وره‌ ده‌فهرمو‌ی: ﴿وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ﴾ [المنا‌فون: ۷]، واته: (دوورپه‌کان نه‌م پاستیه‌ تێ‌ناگه‌ن و له‌ پاستیه‌کانی سه‌ر ده‌رناکه‌ن).

پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرمو‌ی: ((من یرد الله به‌خیرا یفقه فی الدین)) رواه البخاری و مسلم. واته (هه‌رکه‌سه‌ی خوا چاکه‌ی بۆی بو‌ی، له‌دین شاره‌زای ده‌کات. نیشانه‌ی پر‌وادار ئه‌وه‌یه که خۆی له‌ دین شاره‌زا ده‌کا، هه‌رده‌م هه‌ول ده‌دا شتێک سوود و خێری تێ‌دایێ نه‌هجامی بدات. مونا‌فیک حه‌زناکات له‌ کۆرو دانیشته‌ندا باسی عیباده‌ت و نوێژ

بکری، واده‌زانی به‌زمانیکی تر قسه ده‌کهن و پیی ناخۆشه باسی نهم بابه‌تانه بکری.

**نیشانه‌ی بیست و چه‌وتهم: دل خۆش بوون به هاتنی
به‌لاو ناخۆشی به‌سه‌ر برواداران و غهم و په‌ژاره
ده‌برپین به خۆشی نیمانداران:**

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ
وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ
قَبْلُ﴾ [التوبه: ۵۰]، واته: (نه‌ی پیغه‌مبه‌را نه‌گه‌ر تووشی
خیرو بی‌ریک بی، نه‌وا پیی د لته‌نگ و سه‌غله‌تن، خو
نه‌گه‌ر تووشی به‌لاو ناخۆشی بسبی ده‌لین ئیمه‌ پی‌شته‌ر
حیسابان بوخۆمان کردبوو). جا مونا فیق گه‌ر گوئی له‌وه
بوو یه‌کیک له‌ مسولمانان تووشی به‌لایه‌ک بسووه، نه‌وا
بلاوی ده‌کاته‌وه و خۆی وا پیتشان ده‌دا که پیی ناخۆشه و
پیی به‌ نازاره به‌هاتنی نهم به‌لایه‌، به‌لام له‌ دل دا پیی

خۆشه، نه گهر خۆشی و شادی یه کیان تووش بوو، به مه
توره و دل گران و سینگ تهنگ ده بی.

نیشانه‌ی بیست و هه‌شته‌م: زمان لوسی و زورومریی:

قسه قه‌له‌و و بی مانا و قسه کردن به لوت به‌ری
سیفه‌تی مونا‌فیقانه، و هه‌رده‌م پییان خۆشه له‌سه‌ره‌وه‌ی
خه‌لك قسه بکه‌ن، قسه‌ی واده‌که‌ن که خه‌لك پییان هه‌ل
خه‌له‌تی. خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ
لِقَوْلِهِمْ﴾ [المنافقون: ۴]، واته: (کاتیکیش دینه قسه)
ئه‌ونده ده‌مبازوو قسه‌زانن (گو‌یسان بو ده‌گری) هه‌روه‌ها
پییان وایه که ئه‌وان له‌خه‌لكی تی گه‌یشتوو ترن و عاقل
ترن له‌راستیدا ئه‌م سیفه‌ته‌شیان تیدانیه.

نیشانه‌ی بیست و نۆیه‌م: شهرم کردن له خه‌لك و له خوا شهرم نه‌كردن:

ئەم نیشانه‌یه گەرنگترین نیشانه‌یه بەجیا کردنه‌وه‌ی مرنافیق له نیمان داران، که له‌به‌رده‌م چاوی خه‌لك گوناھ ناکا، به‌لام که خه‌لك دیار نه‌بوو، ئەوا خه‌راپه و گوناھ ده‌کا، خوای گه‌وره به‌که‌مترین که‌س داده‌نی بۆ بینینی. خوای گه‌روه ده‌فه‌رموی: ﴿يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ﴾ [النساء: ۱۰۸]، واته: (به‌راستی ئەوانه شهرمه‌زارن به‌رامبه‌ر خه‌لكی و خۆیان ده‌شارنه‌وه، به‌لام شهرم له‌و خوا ناکهن، که‌هه‌میشه له‌ته‌کیانه‌و چاودێریانه)، به‌لام به‌روادار، خوای خۆی به‌ چاودێر داده‌نی له‌سه‌ر نه‌فس و ده‌روونی خۆی له‌ نه‌یتنی و ناشکرادا.

نیشانه‌ی سی یه‌م:

نه ر له گه‌ل یه کی‌ک ناکۆکی که‌وته به‌ینی، زیاده
 ره‌وی بکات له گوتنی قسه‌ی ناشرین پی‌ی، هه‌موو
 شتیکی خراپه‌ی له گه‌ل به کار بهینی. پیغه مبه‌ر (ﷺ)
 ده‌فه‌ری : ((وإذا خاصم فجر)) واته: (که دژایه‌تی کرد،
 خراپه‌ی زۆر به‌رام به‌ره‌که‌ی ده‌کات) نه‌م فەر مووده‌یه له
 سه‌حیحین دا هاتوه، نه‌هلی عیلم فەر موویانه
 هه‌ر که‌سیک له گه‌ل مسوولمانیک دژایه‌تی به‌کی په‌یدا کرد
 نالین له گه‌ل کافر، چونکه دژایه‌تی کافران بایکی تره،
 پاشان به‌و شیوه‌یه‌ی که له سه‌ره‌وه باس کرا ره‌فتاری کرد،
 نه‌وا خوای گه‌وره شایه‌ته له سه‌ر دلی که مونا فاقه.

له‌خوای گه‌وره داواکارین له‌م نه‌خۆشی به‌مان پارێزی و
 ناگادار بین له‌م نیشانه‌.

ناوهرۆك

- ۵..... نیشه‌کی
- ۷..... به‌شەکانی دوو روویی (الفاق)
- ۹..... نیشانه‌ی یه‌گه‌م: درۆ کردن:
- ۱۰..... نیشانه‌ی دووهم: ناپاکی کردن له پهمان دا:
- ۱۰..... نیشانه‌ی سێ یه‌م: به‌جێ نه‌گه‌یاندن ب‌لێن (وعد):
- ۱۱..... نیشانه‌ی چوارده‌م: ته‌سه‌لی کردن له‌عیبادت:
- ۱۲..... نیشانه‌ی پینجه‌م: ریایی کردن له‌عیبادتدا:
- ۱۳..... نیشانه‌ی شه‌شم: به‌په‌له‌ نوێژ کردن:
- ۱۳..... نیشانه‌ی چه‌تده‌م: گه‌م یاد کردنی خوا:
- ۱۵..... نیشانه‌ی هه‌شه‌م:
- ۱۵..... نیشانه‌ی نۆیه‌م: گالته‌ کردن به‌ قورئان و سوننه‌تی پیغه‌مبەر (ﷺ):
- ۱۶..... نیشانه‌ی ده‌یه‌م: سوتیند خواردن به‌درۆ:
- ۱۷..... نیشانه‌ی یازده‌هه‌م: مال به‌خشین به‌ زۆر:
- ۱۸..... نیشانه‌ی دوازده‌م: به‌ گه‌م‌وسوک دانانی مسولمانان:
- ۱۹..... نیشانه‌ی سیزده‌م: رووداو گه‌وره‌ کردن:
- ۲۰..... نیشانه‌ی چوارده‌م: په‌رخنه‌ گرتن له‌قه‌ده‌ری خوا:
- ۲۲..... نیشانه‌ی یازده‌م: به‌خرابه‌ باس کردن و زمان لێدان له‌ پیاوی باش و چاک.
- ۲۳..... نیشانه‌ی شازده‌م: دواکه‌وتن له‌نوێژی جه‌ماعه‌ت:
- ۲۴..... نیشانه‌ی چه‌فده‌م: بلاو کردنه‌وه‌ی خرابه‌کاری به‌ناوی نه‌وه‌ی که چاکه‌ ده‌کات:
- ۲۵..... نیشانه‌ی هه‌ژده‌م: ناوه‌وه‌ی (ظاهرو باطنی) وه‌ک یه‌ک نه‌بێ:

- ۲۶ نیشانه‌ی نژزدهم: ترسان لهشت روودان:
- ۲۷ نیشانه‌ی بیستم: عوزر هتتاوه بهدرؤ:
- ۲۸ نیشانه‌ی بیست و یه‌گه‌م: فرمانکردن به‌خرابو قه‌ده‌غه‌کردنی چاکه:
- ۲۹ نیشانه‌ی بیست و دووهم: ددست گرتنه‌وه به‌مه‌بستی ره‌زیلی:
- ۳۰ نیشانه‌ی بیست و سییم: خوا له‌بیر چرون:
- ۳۱ نیشانه‌ی بیست و چواره‌م: به‌درؤ‌خسته‌وه‌ی به‌لیننی خوا و پینه‌صبر (پینه‌صبر):
- ۳۲ نیشانه‌ی بیست و پینجه‌م: گرنگی دان به‌ظاهر و فراموش کردنی باطن:
- ۳۳ نیشانه‌ی بیست و شمشه‌م: شاره‌زا نه‌بوون له‌دین:
- ۳۴ نیشانه‌ی بیست و حوتهم: هل خۆش بوون به‌هاتنی به‌لاو ناخۆشی به‌سهر پرواداران و غم و په‌ژاره‌ دهر‌بیرین به‌خۆشی نیسانداران:
- ۳۵ نیشانه‌ی بیست و هشتمه‌م: زمان لوسی و زۆروه‌یی:
- ۳۶ نیشانه‌ی بیست و نۆیمه‌م: شه‌وم کردن له‌خه‌لک و له‌خوا شه‌رم نه‌کردن:
- ۳۷ نیشانه‌ی سی‌یه‌م:

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.forumarabia.com

تفسیر و ترویج احکام

تفسیر و تفسیر

www.al-tafseer.com

E-mail: tafseeroffice@yahoo.com

alafseer@hotmail.com

مدیر - شہ قاسم دادگا - زیر نوبلی شہین پلاز

ت: 2230908 - 2221695 - 2518138

موبائل: 07701387291 - 07504605122

بدرگ